scz taxillis ⁊ alijs fiat restitutio. iuxta arbitrium confessoris Si ille qui habet restituere sit paup confessor potest sibi dare q̃ in orationib⁹ vel in alijs satisfaciat Hec sapiẽtia nobis ostenditur a xp̃o domino Esa.xj. Non ꝓ̃m visionẽ oculorum iudicabit neq̃ ꝓ̃m auditũ aurium arguet Sz iudicabit in iusticia paupes. ⁊ arguet in equitate p̃ mansuetis terre. Ergo viuatis nõ quasi insipiẽtes sed vt sapientes.

¶ De eadem dñica sermo sextus.

Videte quomodo caute ambuletis.

Eph.v. Materia hodierna erit quomodo debemus ire ad paradisum. qz via est longa. aspera. ⁊ periculosa. sed vt materia sit deo gratiosa ⁊ acceptabilis ⁊ nobis ꝓficua ⁊ meritoria. Saluteꝫ virgo maria. Qui bñ vult cogitare ⁊ acute ⁊ vere inuenietq̃ vita huius mũdi non est nisi via qua vadimus ad alium mũdũ. nullus enim credit se h̃ semper mansurũ. qz non sum⁹ nisi peregrini. de hoc dabo signũ ⁊ autoritatẽ. In quattuor cognoscitur q̃ aliq̃s sit extraneus ⁊ peregrin⁹ scz.

¶ In veste simplici ⁊ grossa ⁊ vili.

¶ In baculo.

¶ In capello.

¶ Et in mutatione hospitij de die in diẽ.

De tali d̃z q̃ sit extraneus peregrin⁹. modo oia ista signa reperio in xp̃iano qd̃ cõsideranti diligenter clare patebit. ¶ Primo portam⁹ vestem grossaz. vilem ⁊ grauem. scz carnem. quia indutus est spũs vt peregrinus. ⁊ sic indutus exit de domo vteri scilz materni. Ideo dicit scriptura. Corp⁹ q̃ corrũpitur aggrauat animã. Sap̃.ix. ¶ Secũdo habem⁹ baculũ scz crucem xp̃i: quem recipimus in baptismo quãdo cruce signamur in multis ptibus corporis. nec alio baculo sustẽtari possumus eundo ad celum. Ido dicitur nobis in psona xp̃i. Tolle baculum meuz in manu tua ⁊ vade scilicet ad peregrinandum in celum. iiij. Regl.iiij. Unde hoc qd̃ dicit. vade. scilum dicit xp̃iano. Iudei autẽ ⁊ alij infideles lz portent carnem ⁊ vestem vilẽ. non tamẽ portãt istũ baculũ nec vadũt ad celũ sed ad infernũ. ¶ Tertio portamus capellũ quod defẽdit nos ab estu solis ⁊ pluuia. Istud capellũ est gratia dei quã etiam recipim⁹ in baptismo. In cuius signũ datur vestis alba signans gratiam. ⁊ picta significans ꝓtutes q̃si capellũ sancti Iacobi. Ido dauid ps̃.cxx. Per diem sol non vret te. neq̃ luna per noctẽ. Quarto non quiescam⁹ in aliquo loco. qz incessanter ambulam⁹. peregin⁹ per viam quiescit aliquãdo comedẽdo ⁊c. Sz nos ꝓtinue approximam⁹ ambulando morti. Homo nat⁹ de muliere breui viuens tẽpore repleꝫ multis miserijs. qui quasi flos egreditur ⁊ cõteritur. ⁊ fugit velut vmbra. ⁊ nunq̃ in eodem statu permanet Job.xiiij. Fiat ergo cõsequentia. Si de q̃libet homie habẽte ista quattuor signa. scz vestem vilem et grossaz. baculũ ⁊c. dicit q̃ sit peregrin⁹ ⁊ nos habem⁹ ista vt pbaui. ergo oñes sum⁹ peregrini ⁊ viatores ad aliũ mundũ. Dicebat enim dauid in sua oratiõe Autoritas. Peregrini sumus coram te. ⁊ aduene sicut oñes patres nostri Dies nostri sicut vmbra sup terrã. nulla est mora domine deus noster. j. Paral. vlti. Unus intrat istam viã scz nascendo. alius egredit morie do. Item alia autoritas de nouo testamẽto concordans. Sciẽtes quoniã dum sum⁹ in hoc corpore peregrinamur a domino. ij. Cor. v. Peregrini ergo qui habẽt ire longã viam asperã ⁊ periculosam bono indigent cõsilio. Et melius ꝓsilium qd̃ potest dari est auisare ⁊ dicere eis. Videte quomodo caute ambuletis. patet thema. Modo videamus exquo oñes sum⁹ pegrini. fratres auisetis et informetis vos de cautelis. quia dicit thema. caute. Querit ergo q̃ cautele sunt seruande? Dico q̃ q̃nq̃ cautele sũt necessarie cuilibet peregrino.

¶ Prima solũ portare expẽsas stricte.

¶ Secda ẽ ꝓuersari inter homies pacifice.

¶ Tertia iungere se bone societati secure.

¶ Quarta auisare se de passib⁹ piculosis.

¶ Quinta ire ad hospiciũ in die.

Quicunq̃ seruauerit istas quinq̃ cautelas ambulat caute. Dico p̃mo q̃ p̃ma cautela peregrinorũ est: q̃ portent solũ necessarias expensas ⁊ non supfluas. Nam expimẽtaliter videtis q̃ peregrini seu viatores non onerãt se de auro vl̃ argento. seu iocalib⁹. qz secũ mortem portarent. ꝗ portant solũ necessaria p̃ expensis ⁊ transeũt securе. Qui autẽ portat magnã pecuniã in periculo se ponit. Greg⁹. Depdari etiã ⁊ decollari desiderat q̃ thesaurũ per viã portat. Sed solas expensas strictas pegrini portant. Sic ⁊ nos facere debemus exquo sumus peregrini ⁊ viatores quare volumus onerare nos pecunijs ⁊ possessionibus. pfecto sic se onerãtes volũt deprezdari in passu piculoso scz mortis p̃ quẽ passum null⁹ trãsiuit. nec rex. nec papa q̃n fuerit deprezdatus quando enim infirm⁹ appropinquat morti ⁊ medicus dicit. factuz ẽ: detis sibi q̃cquid vult. statim latrones assunt siue fures. Prim⁹ latro est vxor dicẽs. certe iocalia mecũ ibunt. Itez siliter faciunt filij ⁊ scutiferi. ⁊ miser homo nudus manet Idẽ de plãtis ⁊ dominis. vnus famulus currit ad rapiendũ equũ. alius obseruat thesaur̃. ali⁹ clenodia ⁊c. Narreꝫ historia d̃ plato illo quem scutifer piecit p̃ fenestram inuolutum cum mathaloffio volẽs mathaloffiũ furari. quẽ nondũ credidit mortuũ fuisse. Quare non debetis portare nisi necessarias expensas. p̃ pecunijs enim multi interficiũt. Si diceꝫ. possumus ꝓgregare vt dimittam⁹ filijs et filiabus. Dico q̃ de bono

iusto bñ poteritis eis cõgregare. sed p eis nõ facitis q̃ volueritis. s. vsuras. Melior hereditas parentũ filijs relicta est bonũ nutrimentuz ergadeuz ⁊ primum. De multis filijs diuitũ videt q̃ efficiunt paupes. ⁊ filij multi pauperũ scz bñ nutriti descẽdũt ad honores ⁊ dignitates. Deni q̃ puidet aialibus etiam filijs ⁊ filiab⁹ puidebit. Transeam⁹ p bona tpalia cũ leticia ⁊ tpantia ne amittam⁹ eterna. Ido apls. Habẽtes alimẽta ⁊ q̃b⁹ tegamur his cõtẽti sumus. Rationã q̃ volunt diuites fieri incidũt in tẽptationẽ ⁊ in laqueũ diaboli. j. Tim o⁊. vj. Nota habẽtes alimẽta. nõ dicit delectamẽta. ⁊ q̃bus tegamur nõ dicit q̃bus ornemur. Nõ differẽtiã inter tẽptationẽ ⁊ laqueũ diaboli. Aliq̃ incidũt in tẽptationẽ. aliq̃ in laqueũ. Illi q̃ d̃ bono iusto habẽt diuitias. s. de redditib⁹ mercimonijs possessionib⁹ vel officio. tales nõ cadũt in laqueũ diaboli. ꝗ in tẽptationẽ. qz de oib⁹ peccat⁊ tẽptant. Primo de supbia dicẽdo. O talis facit ꝗ ⁊ induit sic. ⁊ ego sũ ditior: q̃re q̃ ego etiam ꝗ facere nõ debeo. ꝗ paup nõ sic saltẽ de facili temptat. Secdo tẽptat de auaricia. qz vellet pl⁹ habere ad expendẽdũ. Itẽ cogitat d̃ pecunijs. qz vbi ẽ thesaur⁹ tu⁹. ibi ẽ ⁊ corꝛ tuũ. Mat. vj. Et elõgatur a creatore de quo nõ cogitat. Tertio tẽptatur de luxuria. qñ videt aliquã viduã. Et quid eẽt si ego expenderẽ tãtũ: vt cũ ista ⁊c. Pauper nõ curat. quia nõ hz vñ posset sibi dare iocalia. Quarto tẽptat de inuidia qñ diues alium videt honorari vel exaltari in officijs ⁊c. dicit. et quõ. nõne ego sum ita bonus ⁊ diues sicut ille. Quinto de gula in q̃ expẽdũt diuitie ⁊ alia ⁊c. Sexto de ira. Si eni iniuriat statim dic. et q̃d eẽt si darẽ sibi ictũ cũ gladio. p decẽ florenis fieret ⁊c. Si sum capt⁹ tãtũ dabo officiali ⁊c. pauper sustinet patiẽter. Septimo tẽptat de accidia. Exquo abũdãt diuites q̃escunt ⁊ nõ curãt de oratiõe ⁊c. Ecce q̃re dicit q̃ volũt diuites fieri. incidunt in tẽptationez. In laqueũ diaboli incidũt qui p symoniã. Item q̃ p furtũ volũt acq̃rere bona alteri⁹. Etiaz de vinea fruct⁹ seu orto et dicũt q̃d pctm̃ ẽ furari fruct⁹ si eni nõ fuisset pctm̃ nõ oportebat xp̃m mori in cruce. Iõ amore dei seruem⁹ cautelã peregrinoꝝ portare expẽsas ⁊c. Secda cautela necessaria est ꝗuersari pacifice nõ ꝗtendere p viã vbi nõ ẽ dominiũ Sec⁹ d̃ villa seu ciuitate. vbi q̃libet timet dñm. Si in hospitio iniuriã peregrino infertis nõ curat de vindicta. qz extrane⁹ est. nec habet ibi parentes ido simpliciter rñdet. Item cauet ne alicui faciat iniuriã. qz statim posset facere ꝗtra illos i villa. Ido dixit Ioseph fratrib⁹ suis pficissentib⁹ id ẽ. itinerantib⁹. Ne irascamini i via. Geñ. xlv Nõ dixit in ciuitate. qz ibi sũt diuisores. Ita dico vobis: oẽs vadimus ad paradisũ cum sclauino baculo ⁊c. Igit caueam⁹ a ꝗtentionibus et diuisionib⁹ brigis: ⁊ malis volũtatib⁹. Audite aplm di. Obsecro vt digne ambuletis vocatione qua vocati estis. cũ omni hũilitate ⁊ mãsuetudine ⁊ patiẽtia suportantes inuicem in charitate solliciti ꝗuare vnitatẽ spũs in vinculo pacis Eph. iiij. Obsecro. i. chare rogo. sex rõnes ponit hic paul⁹. Prima cũ dicit vocatiõe qua vocati estis Cõsiderare debemus ad q̃d sum⁹ vocati. qz ad nuptias paradisi vbi nõ sũt ꝗtentiões. ⁊c. sed pacifice stant q̃d placet vni: omnib⁹ placet. q̃d vn⁹ vult oẽs ꝗcordãt. Ido dicit obsecro scz vt digne viuatis ⁊ pacifice. qz de⁹ non vult i paradiso brigosos seu iracũdos. imo qñ anima alicui⁹ brigosi petit ingressum ad portã paradisi. dicit sibi xp̃s. hic oẽs sunt pacifici: nolo q̃ ponas hic rixas. remittit ad infernũ vbi ẽ guerra ⁊ diuisio ꝗtinua. Secda cũ dicit. in omni hũilitate. Humilitas cordis requirit ad viuendũ pacifice. Supbus si iniuriat statim dicit. specta ego tibi retribuã. sz humilis patiẽter sustinet. ⁊ iniuriam q̃tum pt in melius interptat Dicat exemplum d̃ vitaspatrũ de illo sancto heremita q̃ vituparat a quodã dicendo. vos hypocrita. ⁊ sãctus cogitauit q̃d vult dicere. ⁊ cogitauit q̃ ille dicit hypocrita q̃ se alium ostẽdit ad extra. cuz alius sit iutra. ⁊ dixit vituperãti. fili tu bene dicis. qz non habeo tãtã sanctitatez interius sicut per habitũ ostendo exterius. Et ali⁹ indignat⁹ magis dixit. vos estis magn⁹ fur. Et etiã sanct⁹ Verũ dicis. qz multotiens deo furatus sũ obedientiam. Et est⁊ adulter. Respõdit. vos bñ dicitis. quia animã meã sponsam christi nõ tractaui vt debui ⁊c. Et alius. vos estis pditor. Et sãctus heremita respõdit. verũ est. quia fidem p̃missam in baptismo fregi multotiens. Et alius. vos estis ebrius. Et sanct⁹ respondit. Verũ est qz nesciui me gubernare ⁊c. Et alius. vos estis homicida. verũ est. quia pec peccatũ occidi animam meam. Anima que peccauerit ipa moriet Ezeh. xviij. Et iterum alius dixit. vos est⁊ stultus. sãct⁹ respõdit. verum est. quia nesciui custodire bona spũalia que acquisiui. ⁊ cuz tali humilitate vicit illuz. Patet q̃ humilitas requiritur ad viuendũ pacifice. Si vni vestrũ diceretur latro. quid diceret? vel si alicui mulieri bone diceretur meretrix hz posset concedere vt heremita: q̃d tamẽ diceret? timendũ est q̃ iniurias in dicẽtem nõ modicas retorqueret. Tertia tangit cuz dicit. cum mãsuetudine. que est quẽadmodũ lana mollis. quando eni psona non est aspera nec dura in verbis: qñ iniuriatur ẽ vt lana. que si p cutiat nõ dat sonũ. non eni irascitur psona mãsueta. Secus de supba que ferro assimilatur. et vt ferrum clamat ⁊c. Quarta cautela tangitur ibi ⁊ patientia. qz si psona patiens iniuriaz patitur non vult recipe vindictã sed cõmittit deo dicenti. Mihi vindictã ⁊ ego retribuam. Roma. xij

Dñica.xx.post trinitatis

Quinta tangitur ibi. suportãtes inuicẽ in charitate. Ratio. quia nunq̃ fuit nec erit aliq̃s sine defectu nisi xp̃s et ꝯ go maria. nũq̃ fuit vir nec vxor sine defectu. nec pater. nec filij. nec domi/nus. nec seruus. cur necessariũ sit scire suportare. Idẽ de religiosis q̃bus necessaria est suportatio. qz nullus ẽ sine defectu. Idez de clericis. Idem de cõitatibus. Ergo suportate vos inuicem. ⁊ nolite statim mittere sagittã ꝺ arcu. Idẽ de socijs. Sexta tangit ibi cũ dicit Solliciti seruare vnitatem spũs in vinculo pacis. Sollicite inquirẽda est pax. Et si iniuriat⁹ primo petit veniam saluabit aiam iniuriantis qui nõ curabat petere veniam. ⁊ quãdo videbit iniuriatuz sibi loquentẽ. nisi sit diabolus ⁊ in malicia obdura/tus etiam petit veniam. et ille qui humiliat⁹ pl⁹ lucratur coronaz: ⁊ plus ẽ laudandus ceteris pa/ribus. Idez de mulierib⁹ que p̃mo petunt veniam ⁊c. Ergo videte quomodo caute ⁊c. Tertia cautela est iungere se bone societati secure. quia ire cũ mala societate p viam puta cũ latrone vel impatiẽte magnũ periculũ est. Cũ audace non eas in via ne forte g̃uet mala sua in te. Eccl. viij Nos habemus ire tam longã viam. igit̃ nobis necessariuz est respicere cui sociamur. O q̃t pso ne fuissent sancte que ex mala societate sunt dã/nate. O quot religiosi. quot clerici. q̃t laici ha/bent bonam ⁊ sanctã intentionẽ fuiendi deo. sz ex mala societate viuũt in peccato. Aliquotiẽs sancta intentiõe ⁊ bona cõtra hãc familiaritatẽ ⁊c. Incipiũt ab amore spũali sed pueniunt ad amorem carnalem. O quot pueri ex mala socie tate fũt corrupti. quot maritate. quot vidue. q̃t moniales. quot begine lapse sunt ex mala socie/tate inter quas nõnulle quãdo vident aliquem religiosum dicũt. O si ille eẽt pater me⁹ spũalis dirigeret vitam meã ⁊c. Auiso vos caueat vo/bis anima familiaritate. quia periculuz hincin/de iminet. quia ipse est homo ⁊ vos mulier. No lite nec visitare nec loqui secum nisi in cõfessiõe quia quãto sunt magis spũales: tanto plus dia bolus insidiat̃ ⁊ temptat. Ideo dicit scriptura. Caue tibi ⁊ attende diligẽter auditui tuo: quo/niam cũ subuersiõe tua. id ẽ. periculo ambulas Eccl. xiij. Sufficit diligere ꝓpter se xp̃m ⁊ deũ ⁊ alia ꝓpter ip̃m. de alijs psonis bonis velis so lum orationẽ non visitationẽ ⁊c. Quarta caute la est auisare se in passibus piculosis In tali eni loco posset ponere pedez q frangeret sibi collũ ⁊c. Idõ p̃us palpare debet homo ⁊ respicẽ vbi homo ponat pedẽ. Ideo apl's. Qui se existimat stare. scz cum deo. ⁊ in gratia videat ne cadat. j. Cor. x. O quot impingũt nõ respiciẽtes vbi po nunt pedẽ. ꝺ vbi gratia. quãdo habetis filiũ infir mũ nec habetis medicũ nec apotecariũ quid fa/citis. O pater vado ad diuinũ cõiuratorem ⁊c. Ecce vbi ponũt pedẽ ⁊ frangunt sibi collũ ⁊ co/operiunt necessitate dicendo. Nunq̃d p̃mittaz mori filiũ meuz. Dicat̃ de medicina a christo or dinata. de noie ihu fiat emplaustrũ. Itẽ quãdo ab aliquo amico dicetur vobis. Rogo iuuetis me ego sum in periculo. talis petit a me debitũ. rogo testificemini. qz iam reddidi sibi vel sũ ac/cusat⁹ de tali negocio q̃ꝺ vos scitis. iꝺo velitis iurare q ego sũ innocens Si vos creditis bñfa cere testificãdo ⁊ iurando false sed incautissime agitis cum ꝓ toto mundo hoc facere non debe/retis Item de vsurarijs quãdo aliquis petit ab eis mutuo pecunias dando vel ꝓmittendo vsu ram ꝓ mutuo. Si dixerit vsurarius. nolo muta re: quia timeo q est vsura. Si tũc alij dicũt: ne/quaq̃ ẽ vsura. quia clerici sic mutuant ⁊ faciũt ac si non possent damnari. tales ponũt ibi pedẽ periculose ⁊ frangunt sibi collũ. Item dicẽ luxu/riosus. Pater q̃ꝺ peccatuz est: qz ego nõ habeo vxorem nec ipa viruz cui fit iniuria. quasi dicat nulli. q̃ꝺ falsuz est. Idõ dicebat petrus. Charis simi obsecro vos tanq̃ aduenas et peregrinos abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs que militãt aduersus animã. j. Pet. ij. Quinta cautela ẽ ire ad hospitiũ de die. Idõ xp̃s. ambulate dum lu cem habetis. vt non tenebre vos cõprehẽdant. Joh. xij. Si quis ambulat in die non offendit. qz lucem huius mũdi videt. Si autẽ ambulaue rit in nocte offendit. qz lux non est in eo. Joh. xj Moraliter de die vadũt ad celum q̃ ambulant in claritate gratie dei. ⁊ tales bene recipiuntur. De nocte vadũt q̃ in tenebris peccati mortalis sũt. ⁊ tales nõ recipiunt̃ ibi. Ideo in die scz gra tie dei ambulemus ne accidat nobis sicut cuidã stulto ⁊c. Audite parabolã de duob⁹ socijs am bulantibus ad quandã villã vbi erat ꝓsuetudo q ꝺ nocte in solis occasu porte claudebant̃ quã ꝓsuetudinem isti sciebant. vnus tamẽ reman sit in prato. q̃ fuit captus ab inimicis ⁊ carceri mã cipatus. Modo auisetis vos ne aliquis vestrũ sit in ista stulticia. villa ad quã omẽs xp̃iani va/dũt est gl'ia celestis q̃ claudit̃ illis q̃ sunt i nocte culpe. ⁊ habẽt inimcos scz demões. Ad istã glo riã celestẽ optet ire de die scz in claritate gratie Aliter nullus hz intrare. ⁊ oẽs xp̃iani sciũt hãc ꝓsuetudinẽ ⁊ oẽs ambulam⁹. ꝗ multi remanẽt i prato ameno volẽtes se alleuiare ⁊ delectari vt luxuriosi ⁊ interim dies gr̃e transit ⁊ venit nox Alij remanẽt ad arborẽ frondosam vt superbi. vani. pꝓposi ⁊c. q̃ totaliter sũt inflati Alij rema nẽt ad fontẽ q̃ manat vt vsurarij. quia vsura q̃li bet die ac etiã festo manat. ⁊ de nocte veniũt vo lẽtes intrare ciuitatẽ ⁊ gl'iam celestem. ⁊ nõ p̃nt ꝗ veniũt inimici scz demones. ⁊ captiuos ducũt eos secũ i infernũ. O q̃ntũ cõstat illa mala dele/ctatio ꝓpter quã ekne ⁊ beate vere vite ꝓpetua incurrit̃ amisso. Prudẽtes vero vadunt de die sudãdo. laborãdo ꝓ pniaz. vt habeant bonã ce/

nam et quietem in paradiso. Iz stulti trufent de eis Ideo Iobes. Si qs ambulat in die nõ offendit scz cadens in inferno. Ergo videte quõ caute ambuletis.

Sermo septim⁹ de euangelio.

Rex cum audisset iratus ē. Scribũtur hec ꝓba originaliter Matth. xxij. cap. ⁊ officialiter i euangelio hodierno. Sermo noster erit de materia sancti euangelij isti⁹ dominice ꝓsentis ⁊ si placet deo habebim⁹ ⁊c. Rex autē cuz audisset iratus est vt supra in euãgelio. Nota hic causãtur tria puncta.

Primo benignitas diuinalis.

Scõo quersitas humanalis.

Tertio seueritas dei ꝓtualis.

Et de isto vltimo loquit thema cũ dicit. Q rex iratus est Vñ primo ostenditur benignitas dei erga nos q̃ ostẽdit in ꝓncipio euangelij cũ dicit Simile ē regnũ celorũ homini regi qui fecit nuptias filio suo. Vñ videndũ est quõ hic ostẽdit benignitas diuinalis. Pro quo scienduz est q̃ iste rex est deus. ⁊ matrimoniũ est cõiunctio diuinitatis cũ humanitate. Quia sicut vir ⁊ vxor p actũ matrimonij sunt duo in vna carne. vt habet Matth. xix. Ita iam non sũt duo ꝗ vna caro. Q̃d ergo deus ꝯiunxit homo non sepet. Dicunt illi. Quid ergo moyses mãdauit dari libellum repudij. ⁊ dimittere? Ait illis: Qm moyses ad duriciã cordis vestri permisit vobis dimittere vxores vestras. ab inicio aũt non fuit sic. Dico aũt vobis. q: quicũq̃ dimiserit vxorem suaz nisi ob fornicationẽ ⁊ aliaz duxerit mechat. Et qui dimissam duxerit mechat. Dicũt ei discipuli eius. Si ita ē causa homis cum vxore non expedit nubere. Qui dixit illis: Nõ omes capiunt ꝓbum istud. sed q̃bus datuz est. Ita diuinitas ⁊ hũanitas sũt vna sola ꝑsona. Vñ Athanasi⁹ in simbolo. q̃ cum deus sit ⁊ homo nõ duo tamẽ sed vnus ē xp̃s. Ista vnio factafuit in thalamo vteri ꝓginalis. Querit quare deus assũpsit nostram humanitatem. dico q̃ ꝓpter pacẽ habendam. vnde sciẽdũ est q̃ quando ꝓncipes aut reges habẽt iurgiũ ⁊ litem inter ꝯpos. nullo modo põt fieri pax faciliter q̃ per matrimoniũ. vñ sciatis q̃ rixa erat inter deũ regem ⁊ ꝓncipẽ Adã patrem nostrũ qui etiam dicit ꝓnceps. vnde dauid inquit in ps̃. cõstituit eum scz adam dñm et ꝓncipem omis possessionis sue. Inter istos fuit bellum ⁊ rixa quã perpetrauit adam cum peccauit. ⁊ tunc incepit deus destruere terram ade. ⁊ eiecit eum a paradiso. vnde dixit deus angelis suis postq̃ adã peccauit. Ecce adam quasi vn⁹ ex nobis factus est sciens bonũ ⁊ malũ. Nũc ergo ne forte mittat manũ suam. ⁊ sumat de ligno vite ⁊ comedat ⁊ viuat ineternũ. emisit eũ deus de paradiso voluptatis vt operaret terram de qua sũptus est. Eiecitq̃ adã ⁊ collocauit añ paradisum voluptatis cherubin et flãmeũ gladiũ atq̃ versatilem ad custodiendã viam ligni vite ecce bellum ⁊ rixam Gen. iij. Et tũc adaz videns se eiectũ sciens q̃ non posset resistere noluit bellum cõmittere attamẽ genuit filios ⁊ filias. ⁊ cõmiserunt iterum bellum cũ deo. scilicet peccauerunt. quoniã qui peccat cõmittit bellum contra deum. ⁊ ipi fecerunt ⁊ maxime in tempore Noe ⁊ tunc deus incepit destruere eorũ terram. ⁊ occidit oes: demptis paucissimis animab⁹. vt ptz Gen. vij. post diluuiũ vero iterum cõmiserunt bellum contra deũ. turrim babylonis edificãdo vt possent celum ꝑtingere. ⁊ per cõsequẽs fortiter cõtra deum inceperunt pugnare. vnde dixerunt inter se. venite faciamus nobis ciuitatez et turrim. cui⁹ culmẽ ꝑtingat vsq̃ ad celuz. ⁊ celebremus nomẽ nostrũ añq̃ diuidamur i vniuersas terras. Gen. xj. Q̃d vides deus cõmouit gẽtes suas scz angelos. ⁊ ait illis in loco ꝓallegato venite igit et descendamus ⁊ confundamus ibi linguã eorũz vt non audiat vnusquisq̃ vocem ꝓximi sui. q̃d factum ē ⁊ fuerunt cõfusi. vn⁹ alterũ nõ intelligẽtes. nã cũ vnus petebat aquam ali⁹ portabat lapides. ⁊ econuerso. ⁊ ita dimiserũt edificiũ nõ cõpletuz. ⁊ durauit istud bellum multis tẽporib⁹. post vero fuerũt aliq̃ boni ꝓceres q̃ viderũt tantã rixã ⁊ tantũ iurgiũ int deuz ⁊ hoiem. ⁊ sicut inter duos reges tractauerũt et rogauerũt ꝓ bono pacis ⁊ federis et ni. int filiũ dei. ⁊ filiã regis nostri. scz ade. q: hũanitas filia est ade. ⁊ dixerũt illi boni ꝓceres: si deus vellet se tãtũ inclinare q̃ reciperet filiã regis nostri. s. humanitatẽ in vxorem. valde esset benignus. ⁊ deus ꝑsciens futurũ illud matrimoniũ suam benignitatem ostendendo dixit ad abraam Gen. xij. Abraam in semine tuo benedicẽtur vniuersi fines terre. ꝓphete etiam ꝓphetarunt de isto matrimonio. vnde dicit esaias. Ecce ꝓgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiũ. ⁊ vocabit nomen eius emanuel Esa. vij. Matth. j. Ad hoc matrimoniũ electa est vna nobilis aula siue camera. scz venter virginis. De quo dauid. In sole posuit tabernaculũ suũ. ⁊ ipe tanq̃ spõsus ꝓcedens de thalamo suo. ps̃. xviij. Cũ aũt natus eet sponsus de thalamo suo. dixit angelis vt facerẽt cãtilenam scz Glia in excelsis deo. Et i terra pax hoib⁹ bone volũtatis Luc. ij. Sic ergo ꝑ illd matrimoniuz fuit facta pax inter deũ ⁊ hoiem: ꝓpter qd xp̃s cũ salutabat homines semper dicebat. pax vob tam in ꝯuersatione huius mũdi q̃ etiam in ascẽsione ad celum. Cũ dixit. pacem meaz do vobis pacem meam relinquo vobis. Et ita apparet ex prẽdictis quõ ⁊ q̃liter fuit factũ matrimoniũ p̃libatũ. Sz quis est locus vbi celebrabuntur nuptie. Dico q̃ paradisus cũ sit multitudo maxi-